

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum conuenienter attribuantur baptismo quidam actus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ARTICVLVS V.

Utrum conuenienter attribuantur baptismo quidam actus?

H VNC articulum proponit ad explicandum quomodo aliqua baptismo tribuatur, scilicet Christo incorporare, illuminare, & fecundare. Respondetque affirmatiue, quia homo per baptismum fit membrum Ecclesie, & recipit Christi characterem, unde conuenienter dicitur illi incorporari. 2. quia baptismus dicitur Sacramentum fidei, & externa eiusdem professio; cum ergo fides dicatur lumen, apte tribuitur baptismus quod illuminet. 3. quia per illum acquiruntur gratia & virtutes quibus homo redditur fecundus ad bona opera, & ideo apte dicitur fecundare.

ARTICVLVS VI.

Utrum pueri in baptismo consequantur gratiam & virtutes?

H VNC articulum proponit propter quosdam antiquos qui censebant paruulis in baptismo non infundi gratiam & virtutes, sed solum characterem, cuius virtute in adulta etate gratiam & virtutes recipiunt. sed

Respondet etiam pueros in baptismo recipere gratiam; est de fide, vt patet ex dictis art. 4. Probaturque a D. Th. quia aliis paruulante vltim rationis non consequerentur vitam æternam, quod est hereticum, vt patet ex Concilijs, citatis art. 4.

Causa erroris istorum antiquorum fuit quod nescierint distinguere inter habitum & actum, vt notat D. Thom. in corpore.

ARTICVLVS VII.

Utrum effectus baptismi sit apertio ianuæ regni celestis?

A FFIRMAT. patet ex dictis art. 1. & 2.

ARTICVLVS VIII.

Utrum baptismus habeat in omnibus æqualem effectum?

Q VÆSTIO non intelligitur de characterē, qui ad sui infusionem non requirit vllam specialem dispositionem, sed inseparabiliter committitur substantiam Sacramenti, & proinde non potest cum fundamento inæqualis constitui. Non intelligitur etiam de effectu qui ex opere operantis conceditur, ratione dispositionis accedentis ad Sacramentum, sed de eo qui confertur ratione Sacramenti. Neque etiam intelligitur de effectu priuatiuo seu de remissione peccati, cum dispositio quantumvis remissa sufficiens ad peccati deletionem sufficiat ad remissionem omnis culpa.

Notandum effectum baptismi alium esse per se, alium per accedens, seu alium comparari ad baptismum tanquam ad causam per se, respectu

autem alterius baptismum se habere per accedens, neque ad illum ordinari ex sua institutione. his prænotatis D. Th.

Respondet duabus conclusionibus.

Prior est, effectus ad quem baptismus per se ordinatur est æqualis in omnibus æqualiter dispositis; unde accedentes ad baptismum cum æquali dispositione recipiunt æqualem gratiam sanctificantem.

Probatur ex Concil. Trident. sess. 6. cap. 7. dicente institui in nobis recipientes unusquisque secundum mensuram quam Spiritus S. paratur singulis prout vult, & secundum propriam cuiusque dispositionem, & cooperationem. vbi agit de iustitia, quæ confertur ratione baptismi, tanquam instrumenti iustificationis, & proinde de illa quæ conceditur ex opere operato.

Probatur 2. baptismus confert suum effectum instar causæ naturalis; causæ autem naturales in subiectis æqualiter dispositis æqualem effectum producant.

Ex his sequitur 1. baptismum habere æqualem effectum gratiæ in omnibus paruulis baptizatis, similiter in perpetuo amentibus; illa autem videtur minima, quæ ratione baptismi conferri solet.

Sequitur 2. adultos suscipientes hoc Sacramentum cum legitima dispositione ad consequendum gratiæ effectum, semper recipere maiorem gratiam quam paruulos, qui nullam possunt adferre dispositionem.

Sequitur 3. adultos posse fortiri inæqualem effectum, & reipsa fortiri, si inæqualiter disponantur, vt D. Thom. videri possunt dicta quæst. 62. art. 1. dub. 2.

Quod verò dicitur de inæqualitate dispositionis, intelligendum de propria dispositione suscipientis Sacramentum; neque enim audiendus quidam recentior, qui insinuat maiorem gratiam per baptismum concedi ei pro quo plures & meliores Deoque gratiores orant, vt gratiæ per baptismum particeps fiat quia probitas aliorum per se nullam inducit varietatem in subiectis, unde non facit vt Sacramentum operans instar causæ naturalis perfectiorem gratiam possit conferre; & illi opinioni videtur aperte aduersari caput 7. Concil. Trid. citatum.

Nec est simile de gratia actuali seu auxilio præueniente; cum enim ea nobis etiam immeritis & reluctantibus detur, mirum non est quod ex aliorum precibus & merito interdum concedatur gratia verò habitualis nulli datur immediate ex merito alterius, pura creatura; unde nec ex eiusdem merito augeri potest ratio Sacramenti, nisi suscipiens Sacramentum per iustitiam suam dispositionem censetur perfectius dispositus.

Aduerte, dictis de æqualitate effectus non repugnare, quod duobus æqualiter dispositis accedentibus ad hoc Sacramentum, vni interdum plura peccata remittantur quam alteri, quia id per accedens se habet ad virtutem baptismi, ex eo videlicet quod vnus plura peccata commiserit quam alius; propter quod licet possit dici baptismum materialiter habere inæqualem effectum priuatiuum, non tamen formaliter. nam baptismus delet omnia peccata, per accedens autem aliquando plura materialiter delet in vno quam in alio.

Posterior conclusio, effectus per accedens se habens ad baptismum non est æqualis in omnibus accedentibus ad hoc Sacramentum cum æquali dispositio-

Conclus. 1.
Æqualiter dispositi æqualem gratiam recipiunt.

Trident. 1.

Coroll.
Habet æqualem effectum in omnibus paruulis &c.

Impugnatur quidam recentior.

Quod baptismus vni plura peccata remittat, quam alteri, id est per accedens.

Conclus. 2.